

за похвалѣ и подарѣна на Българското иѣношество, за
 коѣто не нѣса падаше друго нищо да говоримъ, освѣнъ
 горѣшны благодарности на съставачьтъ и, безъ да нѣ
 глѣдамы каквѣ е спорѣдъ причьтътъ:, на подарѣно
 пжрлѣ зжкитѣ са не глѣдатъ,“ нж ка-
 то нѣ попрочитѣ човѣкъ и понди кждѣ крайтъ и,
 вѣжда повѣче отъ осмѣтотинъ помощника, коѣто
 иѣщо ны прѣвы да са рѣдбамы и ны заджажава
 отъ странѣ на нашето иѣношество да нѣ поразглѣ-
 дамы и да кѣжемъ иѣщичко и за нѣж. Г. Мом-
 чѣловъ е съставилъ ѣднѣ Писменицъ изъ два ѣ-
 зыка ѣднѣ на другъ нарѣщень, на мѣсто да ги
 привлзѣн. Той самъ си иповѣдва въ прѣдговорьтъ
 си, защо дѣшиятъ ни ѣзъкъ може да са обра-
 боти само отъ иъзглѣдваньето на материятъ т. е.
 въ пѣрвѣятъ периодъ на исторѣята нѣ, и така не
 трѣбваше ли да направѣ Писменицьтъ си и на
 нѣго ѣзъкъ? друго, напѣдва на г. Христѣка, че
 писалъ да е привлзѣнъ Граммѣтикьтъ си къмъ
 Старо-Българскѣятъ ѣзъкъ, за коѣто г. Христѣ-
 къ си има прѣвдѣ, защо човѣкъ като зѣмнѣ. Мом-
 чѣловьтъ Писменицъ (коѣто ни ѣчи Старо-
 Българскѣятъ ѣзъкъ) и г. Христѣковьтъ Грам-
 мѣтикъ, не намира никакъ разликъ, и така
 същьтъ дѣлы, дѣто ги говорѣ г. Момчѣловъ
 сѣщо г. Христѣка, оставатъ въ рѣдъ нѣ. Г. Мом-